

Nerde Şefkatli Kucağın

– KARAMAN · 12 Ekim 2012

ANALIRIMIZ MANALARIMIZ...

Düz yollarda şaşıyorum
Korkulara düşüyorum
Canımı zor taşıyorum
Çok hastayım, üşüyorum...

Bu ayrılık yaman çıktı
Ne hayalim varsa yıktı
Canım sensizlikten bıktı
Hasret her azamı sıktı...

Hasretinle özüm nâlan
Yokluğundan canım talan
Başım çatlıyor ağrıdan
Derdimi gamımı alan...

Hüzün yağıyor içime
Bilmem sığınayım kime?
Limanım, çâre derdime
En layık olan sevgime...

Hep adını sayıklarım
Acıyı zor ayıklarım
Terlese de bıyıklarım
Cefakâr, vefâlı yârim...

Özledim ninnilerini
Sevgi sunan ellerini
Yaş bürüdü gözlerimi
Gidereyim özlemimi.

Gel de sev, okşa başımı
Dindir dinmez gözyaşımı

Zehir ederim aşımı
Yok eyleyen telaşımı...

Kem söz desem darılmazdın
Kırılırdım, kırılmazdın
Yalan, yavan sarılmazdın
Bir an olsun ayrılmazdın...

Tebessümdün dudağında
Mahcupluktun yanağında
Gereklisin her çağında
Uyuyayım sıcağında...

Ey sevgi kaynağı annem
Bürüdü içimi özlem
Sensin aradığım elzem
Başka kucağı istemem...

Ne kadar muhtacım sana?
Ana derim yana yana
Ya geleyim, ya gel bana
Sarılalım kana kana...

Yoksun virane ocağım
Seni bekliyor kucağım
Sığınaksız kalacağım
Çok perişan olacağım...

Nerde şefkatli kucağın?